

توزیع محورهای جنبشی شمال شرق فریمان با استفاده از شکستگی های موجود در منطقه

۱- محمدرضا مهدور*، ۲- علی اصغر مریدی، ۳- محمدمهدی خطیب، ۴- اعظم شیبانی تدرجی
*۱- زمین شناس مطالعات مخزن، معاونت زمین شناسی گسترشی اداره مطالعات مخزن، شرکت مناطق نفت خیز جنوب

E-mail: mahdevar.m@nisoc.ir

۲- استادیار گروه زمین شناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان E-mail: aamoridi@yahoo.com

۳- استاد گروه زمین شناسی دانشگاه بیرجند E-mail: mkhatibm@yahoo.com

۴- مدرس دانشگاه پیام نور واحد سیرجان E-mail: yasse2009@yahoo.com

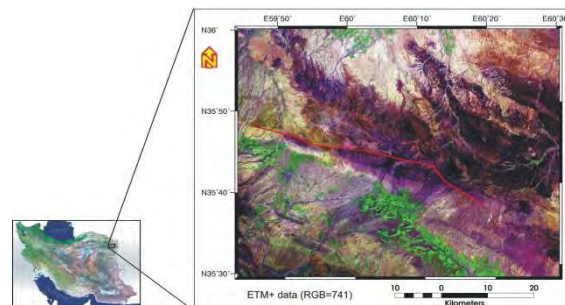
چکیده:

گسل تراستی فریمان دارای روند شمال غربی - جنوب شرقی می باشد که در شمال شرقی فریمان قرار دارد که ۶۰ کیلومتر آن در سطح زمین قابل تعقیب است و از هر دو سو در واحدهای رسوبی محو می شود. با توجه به ساختارهای بررسی شده محورهای استرین در منطقه به صورت زیر می باشد که محور استرین ماکزیمم N165,36 و محور متوسط استرین N118,6 و محور مینیمم استرین N210,14 می باشد نرخ استرین اندازه گیری شده در منطقه ۳۳۸۴/۰ می باشد. با توجه به محورهای بدست آمده می توان رویدادهای ساختاری موجود در منطقه را توجیه کرد. مکانیسم تغییر شکل در منطقه تلفیقی از فشارش و برش می باشد. محور چین های موجود در منطقه اکثراً دارای روند N60-70W می باشد.

کلمات کلیدی: توزیع محورهای استرین، گسل تراستی، فریمان، شمال شرق ایران، بینالود

۱- مقدمه:

منطقه مورد مطالعه در شمال و شمال شرق فریمان و بین طول جغرافیایی ۰°، ۴۵'، ۵۹° تا ۰°، ۲۰'، ۶۰° و بین عرض جغرافیایی ۰°، ۳۰'، ۳۵° تا ۰°، ۰'، ۳۶° قرار گرفته است (شکل ۱). هدف از انجام این بررسی، یافتن محورهای استرین منطقه پیرامون گسل برای تشخیص مکانیسم تغییر شکل منطقه با استفاده از شکستگی های منطقه از قبیل گسل ها، درزه ها می باشد.

شکل ۱ - موقعیت منطقه مورد مطالعه.